

Jarosław Krasnodębski

Biuro Poszukiwań i Identyfikacji Instytutu Pamięci Narodowej

ORCID: 0000-0003-1207-531X

Pamięć o Juliuszu Słowackim w Stanisławowie

Słowa kluczowe

Stanisławów, Juliusz Słowacki, „Kurjer Stanisławowski”, prasa, upamiętnienia, pomnik

Streszczenie

Artykuł omawia formy upamiętniania Juliusza Słowackiego w Stanisławowie. Podstawą do jego napisania były informacje zaczerpnięte z „Kurjera Stanisławowskiego”, który ukazywał się w latach 1886–1918 i 1921–1939. Autorowi udało się dotrzeć do oryginałów lub kopii cyfrowych numerów archiwalnych tego czasopisma, wydawanych od roku 1890. Ponadto zostały uwzględnione opracowania i źródła archiwalne. Jest to pierwsza praca poświęcona tej tematyce.

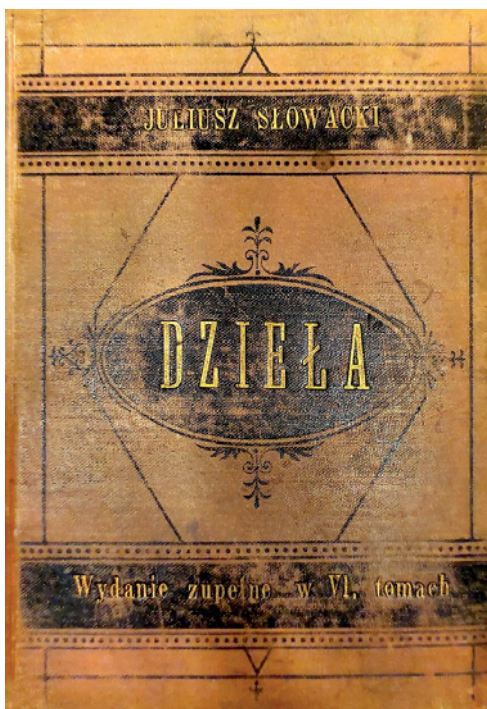
W polskiej i ukraińskiej historiografii, jak dotąd, nie została opublikowana praca dotycząca sposobów upamiętniania Juliusza Słowackiego (1809–1849) w Stanisławowie po śmierci poety. Temat wymaga wnikliwego przeszukania prasy, która obecnie jest przechowywana w zasobach różnych bibliotek w Polsce i na Ukrainie¹. Niestety, tylko część czasopism została zdigitalizowana i jest dostępna w Interne-

¹ Większość prasy stanisławowskiej jest przechowywana w Bibliotece Narodowej, Lwowskiej Narodowej Naukowej Bibliotece Ukrainy im. Stefanyka oraz Bibliotece Naukowej Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. I. Franki.

cie². Poniższy artykuł nie rości sobie pretensji do wyczerpania zagadnienia. Praca stanowi przegląd różnych form pamięci o Słowackim w końcu XIX i pierwszej połowy XX wieku, za wyjątkiem widowisk muzycznych i teatralnych oraz przedstawień poety w literaturze. W przyszłości warto przyrzeć się też, jak kształtowała się pamięć o polskim poecie w innych miastach Pokucia.

Dzieła Słowackiego

Małgorzata Rowicka szacuje, że w latach 1830–1914 „ukazały się 282 osobne wydania dzieł Słowackiego w 401 tomach”³. Największym ośrodkiem wydawniczym twórczości poety w Galicji były Lwów i Kraków. W Stanisławowie jego dzieła zostały wydane w sześciu tomach w 1894 roku nakładem miejscowej księgarni W. Doboszyń-

Wydanie dzieł Słowackiego, Stanisławów 1894, oprawa Marcei Żencykowski, Drukarnia Jana Dankiewicza w Stanisławowie. Kolekcja Jarosława Krasnodębskiego

² Vide chociażby: „Dziennik Rozporządzeń Gminy Król. Woln. Miasta Stanisławowa” 1936–1939, <https://polona.pl/preview/2475fbf6-3aae-43cb-9ea3-1a2824cf2097> [dostęp: 6.09.2024].

³ M. Rowicka, *Stosunek carskiej cenzury zagranicznej do twórczości Juliusza Słowackiego w latach 1865–1914*, „Sztuka Edycji. Studia Tekstologiczne i Edytor-skie” 2015, t. 7, nr 1, s. 21.

skiego, a do druku przygotował je nauczyciel stanisławowskiego gimnazjum Piotr Parylak. Dwanaście lat później ukazało się wznowienie tej edycji. Michał Zięba pisał, że stanisławowski wybór dzieł Słowackiego bazował na krakowskim wydaniu z lat 1887–1888. „Jest jednak edycją popularną o zmienionym, niechronologicznym, układzie zawartości, ograniczoną do najważniejszych utworów [choć tytuł wskazywał, że zawiera wszystkie dzieła – JK] i pozbawioną tomów zawierających objaśnienia”⁴.

Ulica Słowackiego

Trwałą formą upamiętnienia poety było nadanie ulicy imienia Juliusza Słowackiego. Decyzja w tej sprawie została podjęta na posiedzeniu Rady Miasta Stanisławowa na wniosek Magistratu 25 maja 1899 roku⁵. Ulica miała charakter mieszkalny, z zabudową willową, która zachowała się do czasów współczesnych. Spacerując, można podziwiać piękne, secesyjne kamienice, charakterystyczne dla przełomu XIX i XX wieku⁶.

Pocztówka, ulica Słowackiego (obecnie generała Tarnowskiego), początek XX wieku. Kolekcja Jarosława Krasnodębskiego

⁴ M. Zięba, *Wielcy romantycy polscy w pozytywizmie galicyjskim. Studia i szkice literaturoznawcze z perspektywy edytorskiej*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2009, s. 66.

⁵ *Sprawozdanie z posiedzenia Rady miasta*, „Kurjer Stanisławowski” 1899, nr 714.

⁶ Ż. Komar, *Trzecie miasto Galicji. Stanisławów i jego architektura w okresie autonomii galicyjskiej*, Międzynarodowe Centrum Kultury, Kraków 2008, s. 215, 217, 269.

Ulicę Słowackiego zamieszkiwała zamożniejsza część ludności Stanisławowa. Na całej jej długości znajdowało się w latach trzydziestych około 40 domów. Wśród właścicieli byli między innymi: Izaak Danenberg (Dannenberg) – kupiec, Marian Haskler – właściciel księgarni, Leon Nagelberg – agent asekuracyjny, Dawid Rubin – kupiec, Anna Sekreta – nauczycielka szkół powszechnych, Meier Speier – pośrednik, Franciszek Werth – kupiec, Henryk Zajączkowski – urzędnik PKP i Kazimierz Zatorski – mistrz szewski⁷.

Nazwa ulicy funkcjonowała w okresie Austro-Węgier, Zachodnioukraińskiej Republiki Ludowej i II Rzeczypospolitej. Nie wiadomo, czy pozostała w czasie II wojny światowej. Po wkroczeniu Armii Czerwonej do miasta w 1944 roku otrzymała nową nazwę (Majakowskiego). Po uzyskaniu niepodległości przez Ukrainę nazwa ulicy została zmieniona, nadano jej imię generała Tarnawśko⁸.

Tablica

Kolejnym upamiętnieniem Słowackiego w Stanisławowie była tablica pamiątkowa, która została wmurowana w fasadę kościoła parafialnego Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Jej wykonanie powierzono Marianowi Antoniakowi. Akt odsłonięcia tablicy miał miejsce podczas obchodów 100. rocznicy urodzin wieszca, zorganizowanych w dniach 16–17 października 1909 roku, przy licznych udziałem mieszkańców⁹.

Tablica została zdjęta z budynku najprawdopodobniej przed restauracją świątyni, która została zrealizowana na przestrzeni lat 20. i 30. XX wieku. Z tego też powodu zdjęta została znajdująca się obok niej tablica w języku polskim poświęcona Stanisławowi Potockiemu. Mimo upływu czasu nie udało się ustalić, jakie były losy tablicy Słowackiego. Tablica Stanisława Potockiego została w 1933 roku odnaleziona w magazynie świątyni i umieszczona na ścianie zewnętrznej kościoła w związku z 250. rocznicą odsieczy wiedeńskiej¹⁰.

⁷ *Księga Adresowa Małopolski. Lwów, Stanisławów, Tarnopol z informatorem M. Stoł. Warszawy, województwa krakowskiego, łódzkiego, pomorskiego, poznańskiego i śląskiego. Rocznik 1935/1936*, Lwów 1936, s. 22–203.

⁸ І. Бондарев, М. Головатий, *Івано-Франківськ: погляд крізь століття*, Місто НВ, Івано-Франківськ 2016, s. 263.

⁹ Vide: J. Krasnodębski, *Nie tylko Mickiewicz... Wybrane pomniki i tablice pamiątkowe Stanisławowa*, Fundacja Wolność i Demokracja, Warszawa 2021, s. 95–105, 110–113.

¹⁰ Ibidem. Tam również informacje o tablicy ku czci Stanisława Potockiego w języku ruskim (ukraińskim).

Kościół fanny w Stanisławowie na placu Franciszka (w II RP był to plac Paderewskiego). Po prawej stronie, obok drzwi wejściowych, widać granitową tablicę poświęconą Juliuszowi Słowackiemu. Poczтівka wydana nakładem Polskiego Towarzystwa Księgarni Kolejowych „Ruch”. Źródło: Biblioteka Narodowa

Placówka myśli i kultury polskiej

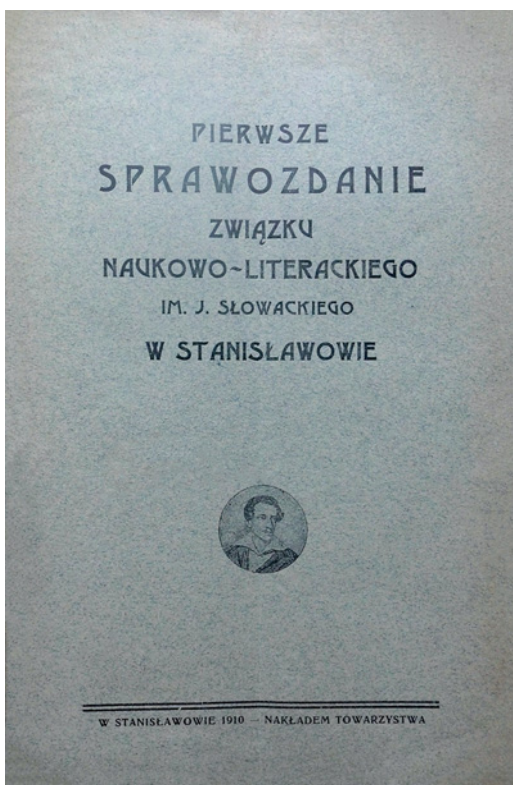
Ważnym przejawem pamięci o „drugim wieszczu” w Stanisławowie było założenie w 1909 roku Związku Naukowo-Literackiego im. Juliusza Słowackiego. Powstał on „w roku jubileuszowym wielkiego »króla-ducha« współczesnej kultury i myśli polskiej, jako żywy pomnik ku Jego czci”¹¹. Walne zgromadzenie organizujące związek odbyło się 6 listopada tego roku¹². W statucie przedłożonym do Cesařsko-Królewskiego Namiestnictwa we Lwowie pisano, że „celem stowarzyszenia jest budzenie życia umysłowego, pielęgnowania nauk i wiedzy swych członków z wykluczenia spraw politycznych i religijnych przez: a) urządzenie czytelni i biblioteki, b) urządzenie wykładów, odczytów i pogadarek naukowych, c) urządzenie wieczorków, wycieczek i przedstawień amatorskich”¹³. Zarząd składał się z prezydium, wydziału i komisji szkontrującej (kontrolującej).

¹¹ Wydział, [w:] *Pierwsze sprawozdanie Związku Naukowo-Literackiego im. J. Słowackiego w Stanisławowie*, Stanisławów 1910.

¹² *Związek naukowo-liter. im. J. Słowackiego*, „Kurjer Stanisławowski” 1909, nr 1262.

¹³ Centralne Państwowe Archiwum Historyczne Ukrainy we Lwowie (CDIAL), f. 146, op. 25, spr. 5301, k. 1–6, Statut.

W 1910 roku w skład prezydium wchodził: nauczyciel gimnazjalny dr Eugeniusz Kucharski jako przewodniczący, adwokat dr Ferdynand Rydet zastępca przewodniczącego, Aleksander Wieleżyński skarbnik, Oskar Landy bibliotekarz i zawiadowca czasopism, urzędniczka w Kasie Oszczędności Józefa Fuchsówna sekretarka. Członkami wydziału zarządu byli: nauczyciel w I gimnazjum Tadeusz Czapczyński, adwokat dr Józef Mosler, Leon Krzemieniecki i Stefania Wojakowska, komisję zaś tworzyli: nauczyciel gimnazjalny Jan Kazimierz Dadak, nauczyciel w Wyższej Szkole Realnej Gerard Feliński i Władysław Kobak. Liczba członków związku w latach 1910–1912 wahała się od 170 do 202¹⁴.

Pierwsze sprawozdanie Związku Naukowo-Literackiego im. J. Słowackiego w Stanisławowie z wizerunkiem poety na okładce. Drukarnia Jana Dankiewiczza w Stanisławowie. Źródło: Biblioteka Naukowa Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. I. Franki

¹⁴ *Spis wykładów i pogadańek*, [w:] *Pierwsze sprawozdanie Związku...*, op. cit., s. 6–7; *Spis wykładów i pogadańek*, [w:] *Sprawozdanie Związku Naukowo-Literackiego im. J. Słowackiego w Stanisławowie za rok administracyjny 1911*, Stanisławów 1911, s. 5–6; *Zarząd*, [w:] *Sprawozdanie Związku... za rok administracyjny 1912*, Stanisławów 1913, s. 3–6.

Według zachowanych sprawozdań, związek największą wagę przykładał do organizacji wykładów. Do roku 1912 roku udało mu się zorganizować 116 spotkań służących przekazywaniu wiedzy. Frekwencja na wykładach mogła wynieść łącznie około 17 tys. osób¹⁵. Wśród prelegentów byli, oprócz miejscowych specjalistów, goście przybyli ze Lwowa, z Krakowa, a nawet Warszawy, między innymi filozof Kazimierz Twardowski, Zofia Daszyńska, późniejsza senator II RP, artysta Leon Dołżycki, arcybiskup ormiańskokatolicki Józef Teodorowicz, ukraiński malarz Iwan Trusz i adwokat Bronisław Kułakowski. Podejmowane przez wykładowców tematy dotyczyły głównie literatury polskiej, a także w mniejszym stopniu filozofii czy historii, brakowało natomiast zagadnień z zakresu prawa, nauk społecznych, medycyny itd. W ramach prowadzonych wykładów organizowano również seminaria poświęcone między innymi twórczości Zygmunta Krasińskiego, które obejmowały 14 spotkań.

Starano się również kultywować pamięć o Słowackim. W 1910 roku działało kółko dotyczące twórczości tego poety, w ramach którego odbyło się osiem posiedzeń. Poza tym związek w swoich zbiorach miał portret poety, namalowany przez stanisławowskiego malarza, urzędnika Kasy Oszczędności Stanisława Lachowskiego¹⁶.

„Uzupełnieniem kulturalnej działalności »Związku«, było założenie biblioteki, oddanej do użytku członków z dniem 15 września 1910 r.”¹⁷. Według stanu na 1912 rok posiadała ona 667 tomów. Biblioteka cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem czytelników (liczba wypożyczających przez ten rok wynosiła ponad 2 tys.). W tym samym czasie lub nieco później została założona czytelnia czasopism. Jej zbiory w 1912 roku liczyły ponad 60 tytułów prasowych, w tym 52 czasopisma polskie, pięć dzienników, pięć czasopism niemieckich i dwa czasopisma czeskie. Rok wcześniej liczba czytelników wynosiła 7–10 osób dziennie¹⁸.

¹⁵ Obliczono na podstawie danych z lat 1909–1911 (w jednym wykładzie uczestniczyło średnio 149 osób).

¹⁶ Vide: J. Krasnodębski, *Gmach najstarszej instytucji finansowej w Stanisławowie, „Cracovia Leopoldis”* 2018, nr 2, s. 53; *Wydział, [w:] Pierwsze sprawozdanie Związku...*, op. cit., s. 5.

¹⁷ Zarząd biblioteki i czytelnia czasopism, *Biblioteka i czytelnia czasopism, [w:] Pierwsze sprawozdanie Związku...*, op. cit., s. 10.

¹⁸ Z. Pieracki, *Czytelnia czasopism, [w:] Sprawozdanie Związku... za rok administracyjny 1911*, s. 12; *Zarząd, [w:] Sprawozdanie Związku... za rok administracyjny 1912*, s. 6–7.

Związek Naukowo-Literacki prowadził szeroką działalność do 1914 roku, należał też do najbardziej aktywnych towarzystw kulturalnych w Stanisławowie. Nie przetrwał próby wojny. Po oswobodzeniu Stanisławowa przez Polaków w 1919 roku nie został reaktywowany.

Niezrealizowany pomysł

Innym przykładem pamięci o Słowackim było powzięcie działań, zmierzających do wzniesienia pomnika ku czci poety. Trudno powiedzieć kiedy po raz pierwszy pojawił się taki pomysł. Udało się ustalić, że już w 1899 roku w prasie sygnalizowano taką potrzebę¹⁹. Do sprawy wrócono trzydzieści lat później. W 1929 roku na łamach „Kurjera Stanisławowskiego” ogłoszono łańcuch prasowy na budowę pomnika. W jednym z numerów tygodnika opublikowano nazwiska kilkunastu osób, które złożyły na ten cel pieniądze oraz wezwano do składania datków kolejne osoby. Idea pomnika zyskała również uznanie wśród lokalnych władz, które miały na ten cel prze-

Łańcuch prasowy na budowę pomnika J. Słowackiego.

Wezwani przez p. dyr. Kochańskiego złożyli w naszej Administracji: Dr. Kpaczyński 20 zł., Dr. Hacker 20 zł., Dr. Martynowicz 10 zł., Dr. Halle-równa 20 zł., Dr. Zasławska 10 zł., Dr. Mayer 10 zł., Dr. Reinert 10 zł., Dr. Feil 10 zł., Dr. Klein 10 zł., Dr. Kohane 10 zł., Dr. Daszkiewicz 10 zł., Dr. Lamm-Birnowa 10 zł., Dr. Birn 10 zł., Dr. Zabokrzycki 10 zł., Dr. Niemczewski 10 zł., Dr. Hirschhaut 10 zł., i wzywają do złożenia stosownych kwot na powyższy cel: pp. Dr. Adlera, Dr. Berghoia, Dr. Brüllla, Dr. Dicka, Dr. Dortorta, Dr. Drzewickiego Stefana, Dr. Drażniowskiego, Dr. Elstera, Dr. Ferensiewicza, Dr. Gawęde, Dr. Glückera, Dr. Gołębiowskiego, Dr. Grütza, Dr. Gutta, Dr. Hammerskiego, Dr. Harnika, Dr. Jupitera, Dr. Jarosiewicza, Dr. Kohanową, Dr. Lachmunda, Dr. Liebesmana, Dr. Lie-lientfelda, Dr. Majewskiego, Dr. Manheimera, Dr. Markheima, Dr. Fränkel-Melcerową, Dr. Mikuckiego, Dr. Mond-scheina, Dr. Mossora, Dr. Neissa, Dr. Oberhardta, Dr. Olszańskiego, Dr. Opolskiego, Dr. Ordowera, Dr. Ossolińskiego, Dr. Pertaka, Dr. Raczynskiego sen., Dr. Raczynskiego jun., Dr. Rosenbauma, Dr. Rosenstreichową, Dr. Rosmarina, Dr. Rubina Rudolfa,

Łańcuch prasowy na budowę pomnika Słowackiego, „Kurjer Stanisławowski” 1929, nr 456. Źródło: Biblioteka Narodowa

¹⁹ *Kronika, „Kurjer Stanisławowski” 1899, nr 743.*

znaczyć subwencję²⁰. Wkrótce inicjatywa upadła. Nie wiadomo, kto był jej pomysłodawcą. Na tym etapie trudno też powiedzieć, gdzie planowano postawić pomnik.

Inne formy upamiętniania Słowackiego

Do innych form upamiętniania poety w Stanisławowie zaliczyć można dwa dzieła sztuki. Pierwsze to malowidło w gmachu teatralnym przy Bielowskiego 1, wykonane w 1891 lub 1892 roku przez byłego ucznia krakowskiej ASP Damazego Kotowskiego w technice fresku. Przedstawia ono Juliusza Słowackiego, a także wizerunki Aleksandra Fredry, Fryderyka Chopina i Stanisława Moniuszki. Praca artysty powstała w związku z otwarciem nowo wybudowanego gmachu teatralnego Towarzystwa Muzycznego im. S. Moniuszki. Władysław Ciesielski pisał, że „Pod względem formy w malowidłach tych cenić należy lekkość rysunku i rozumne użycie barw – a pod względem treści – przeważną symbolikę przedmiotu”²¹. Jak dotąd nie udało się odnaleźć zdjęcia prezentującego wygląd fresków. Obecnie w gmachu mieści się Iwano-Frankiwska Filharmonia Obwodowa im. Iryny Małaniuk²².

Józef Malach, *Juliusz Słowacki*.
Na dole po prawej stronie
sygnatura: „J. Malach 1930”.
Źródło: Aukcja 158: *Malarstwo,
grafika, fotografia, rzemiosło
artystyczne*, 10 grudnia 2016
roku, Kraków, Dom Aukcyjny
DESA, Pałac Kmitów

²⁰ Państwowe Archiwum Obwodu Iwano-Frankiwskiego (DAIFO), f. 27, op. 1, spr. 173, k. 15, Budżet na rok 1928/29.

²¹ W.Z. Ciesielski, *Budynek teatru stanisławowskiego*, „Kurjer Stanisławowski” 1892, nr 347.

²² J. Krasnodębski, *Dzieje gmachu teatralnego w Stanisławowie (1891–1939)*, „Czę-

Drugie dzieło poświęcone Słowackiemu to popiersie poety w formie płaskorzeźby, o wymiarach 37 x 37 cm. Autorem pracy jest nauczyciel stanisławowskiej Państwowej Szkoły Przemysłu Drzewnego Józef Malach. Odlew w brązie wykonała słynna warszawska firma brązownicza Braci Łopieńskich. Jest to jedno z niewielu dzieł sztuki Malacha, które się zachowało. Jak dotąd nie udało się ustalić, czy dzieło było kiedykolwiek wystawiane.

Podsumowanie

Pamięć o Juliuszu Słowackim w Stanisławowie była za pomocą różnych form kultywowana przez mieszkańców miasta, jak wynika z prasy, głównie przez polską społeczność. Podjęto się wydania twórczości poety w kilku tomach, jednej z ulic nadano imię Słowackiego, został on też wybrany na patrona Związku Naukowo-Literackiego, w końcu upamiętniono go tablicą pamiątkową. Można ubolewać, że postulat postawienia pomnika Słowackiego nie został nigdy zrealizowany.

Inicjatywy na rzecz upamiętniania polskiego poety w Stanisławowie podejmowane były zwykle w rocznicę jego urodzin i śmierci – w 1899, 1909 i 1929 roku. W roku 1919 i 1939 roku nie podjęto większych działań w tym zakresie. Jak się wydaje, w pierwszym przypadku między innymi z powodu trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej, która wynikała z ogromnych zniszczeń budynków i zubożenia materialnego mieszkańców po I wojnie światowej. Trudno też było w 1939 roku czynić większe starania na rzecz pamięci o poecie w obliczu nadchodzącej wojny²³.

Jarosław Krasnodębski

stochowskie Teki Historyczne" 2017, t. 7, s. 111–135; S. Różycka, *Królowa światowej opery rodem ze Stanisławowa*, „Kurier Galicyjski” 2019, nr 2.

²³ Vide chociażby: *Miasto Stanisławów w świetle lat i cyfr*, Stanisławów 1931; A.A. Ostanek, *Z ruinami w tle... Stan bezpieczeństwa w Stanisławowie w (po) wojennej rzeczywistości lat 1919–1921*, [w:] *W obliczu nowej rzeczywistości. Stanisławów i Ziemia Stanisławowska w latach 1918–1923*, red. M. Kardas, A.A. Ostanek, P. Semków, t. 1, *Polityka, wojskowość*, Warszawa–Iwano-Frankiwnsk, s. 177–193.

Bibliografia

Źródła archiwalne

Centralne Państwowe Archiwum Historyczne Ukrainy we Lwowie
(CDIAL)
Namiestnictwo Galicyjskie

Państwowe Archiwum Obwodu Iwano-Frankińskiego (DAIFO)
Magistrat miejski

Źródła drukowane

Księga Adresowa Małopolski. Lwów, Stanisławów, Tarnopol z informatorem M. Stoł. Warszawy, województwa krakowskiego, łódzkiego, pomorskiego, poznańskiego i śląskiego. Rocznik 1935/1936, Lwów 1936.

Miasto Stanisławów w świetle lat i cyfr, Stanisławów 1931.

Pierwsze sprawozdanie Związku Naukowo-Literackiego im. J. Słowackiego w Stanisławowie, Stanisławów 1910.

Sprawozdanie Związku Naukowo-Literackiego im. J. Słowackiego w Stanisławowie za rok administracyjny 1911, Stanisławów 1911.

Sprawozdanie Związku Naukowo-Literackiego im. J. Słowackiego w Stanisławowie za rok administracyjny 1912, Stanisławów 1913.

Prasa

„Kurjer Stanisławowski” 1890–1918, 1921–1939.

Opracowania

Komar Żanna, *Trzecie miasto Galicji. Stanisławów i jego architektura w okresie autonomii galicyjskiej*, Międzynarodowe Centrum Kultury, Kraków 2008

Krasnodębski Jarosław, *Dzieje gmachu teatralnego w Stanisławowie (1891–1939)*, „Częstochowskie Teki Historyczne” 2017, t. 7.

Krasnodębski Jarosław, *Gmach najstarszej instytucji finansowej w Stanisławowie*, „Cracovia Leopoldis” 2018, nr 2.

Krasnodębski Jarosław, *Nie tylko Mickiewicz... Wybrane pomniki i tablice pamiątkowe Stanisławowa*, Fundacja Wolność i Demokracja, Warszawa 2021.

Ostaniek Adam Adrian, *Z ruinami w tle... Stan bezpieczeństwa w Stanisławowie w (po)wojennej rzeczywistości lat 1919–1921*, [w:] *W obliczu nowej rzeczywistości. Stanisławów i Ziemia Stanisławowska w latach*

- 1918–1923, red. M. Kardas, A.A. Ostanek, P. Semków, t. 1, *Polityka, wojskowość*, Warszawa–Iwano-Frankiwnsk 2018.
- Rowicka Małgorzata, *Stosunek carskiej cenzury zagranicznej do twórczości Juliusza Słowackiego w latach 1865–1914*, „Sztuka Edycji. Studia Tekstologiczne i Edytorskie” 2015, t. 7, nr 1.
- Różycka Sabina, *Królowa światowej opery rodem ze Stanisławowa*, „Kurier Galicyjski” 2019, nr 2.
- Zięba Michał, *Wielcy romantycy polscy w pozytywizmie galicyjskim. Studia i szkice literaturoznawcze z perspektywy edytorskiej*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2009.
- Бондарев Иван, Головатий Михайло, *Івано-Франківськ: погляд крізь століття*, Місто НВ, Івано-Франківськ 2016.

Remembrance of Juliusz Słowacki in Stanisławów

Keywords

Stanisławów, Juliusz Słowacki, „Kurjer Stanisławowski”, press, commemorations, monument

Abstract

The article discusses the forms of commemoration of Juliusz Słowacki in Stanisławów. It was based on the information taken from „Kurjer Stanisławowski”, which was published in the years 1886–1918 and 1921–1939. The author managed to reach the originals or digital copies of archival issues of this magazine, published since 1890. In addition, compilations and archival sources have been included. This is the first work devoted to this subject.

Gedenken an Juliusz Słowacki in Stanisławów

Schlüsselwörter

Stanisławów, Juliusz Słowacki, „Kurjer Stanisławowski”, Presse, Gedenkfeiern, Denkmal

Zusammenfassung

Der Beitrag behandelt die Formen des Gedenkens an Juliusz Słowacki in Stanisławów. Grundlage dafür waren Informationen aus dem „Kurjer Stanisławowski”, der in den Jahren 1886–1918 und 1921–1939 veröffentlicht wurde. Dem Autor gelang es, Originale oder digitale Kopien von Archivnummern dieser Zeitschrift zu finden, die ab 1890 erschienen waren. Darüber hinaus wurden Abhandlungen und Archivquellen berücksichtigt. Dies ist das erste Werk, das sich diesem Thema widmet.

Память о Юлиуше Словацком в г. Станиславов

Ключевые слова

Станиславов, Юлиуш Словацкий, «Kurjer Stanisławowski», пресса, памятные даты, памятник

Резюме

В статье рассматриваются формы поминовения Юлиуша Словацкого в г. Станиславове. Основой для написания статьи служила информация, почерпнутая из газеты «Kurjer Stanisławowski», которая печаталась с 1886 г. по 1918 г. и с 1921 г. по 1939 г. Автору удалось получить доступ к оригиналам или цифровым копиям архивных выпусков этого журнала, которые выходили начиная с 1890 г.. Автор пользовался также архивными материалами и научными публикациями. Это первый труд, посвященный данной теме.